

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 24 października 2013 r. *

Odesłanie prejudycjalne — Odpadnięcie podstawy prawnej spornej decyzji w postępowaniu głównym — Brak znaczenia zadanych pytań — Umorzenie postępowania

W sprawie C-180/12

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2012 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 16 kwietnia 2012 r., w postępowaniu:

Stoïłow i Ko EOOD

przeciwko

Naczałnik na Mitnica Stoliczna,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: M. Ilešić, prezes izby, C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (sprawozdawca), C. Toader i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: M. Aleksejev, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 11 kwietnia 2013 r., rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Stoïłow i Ko EOOD przez B. Aleksiewa, adwokat,
- w imieniu Naczałnik na Mitnica Stoliczna przez N. Jcową, D. Jordanową, J. Jordanową, S. Dimitrową oraz S. Złatkowa, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez B.R. Killmanna, D. Rusanowa oraz L. Bouyon, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 18 lipca 2013 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: bułgarski.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni Nomenklatury scalonej na rok 2009 zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. (Dz.U. L 291, s. 1) (zwanej dalej „CN”), a w szczególności jej podpozycji 5407 61 30 i 6303 92 10, a także wykładni rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. (Dz.U. L 363, s. 1) (zwanego dalej „kodeksem celnym”), zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i powagi rzeczy osądzonej, a także art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).
- 2 Wniosek ten złożono w ramach sporu pomiędzy Stoilow i Ko EOOD (zwaną dalej „spółką Stoilow”) a Naczelnik na Mitnica Stoliczna (kierownikiem stołecznego urzędu celnego) w przedmiocie kwalifikacji taryfowej towarów oznaczonych jako „materiały do produkcji żaluzji” pochodzące z Chin.

Ramy prawne

Prawo Unii

Kodeks celny

- 3 Na mocy art. 68 kodeksu celnego organy celne, w celu weryfikacji zgłoszeń przyjętych przez nie w „zwykłej” procedurze, mogą przeprowadzić:
 - „a) kontrolę zgłoszenia i załączonych do niego dokumentów [...];
 - b) rewizję towarów z jednoczesnym ewentualnym pobraniem próbek w celu dokonania ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli”.
- 4 Artykuł 71 kodeksu celnego ma następujące brzmienie:
 - „1. Podstawę stosowania przepisów regulujących procedurę celną, którą objęte są towary, stanowią wyniki dokonanej weryfikacji zgłoszenia.
 2. W przypadku niedokonania weryfikacji zgłoszenia przepisy określone w ust. 1 stosuje się na podstawie danych zawartych w zgłoszeniu”.
- 5 Zgodnie z art. 221 ust. 1 kodeksu celnego „niezwłocznie po dokonaniu zaksięgowania dłużnik zostaje powiadomiony o kwocie należności zgodnie z odpowiednią procedurą”.
- 6 Artykuł 232, znajdujący się w sekcji 2, zatytułowanej „Termin i sposoby uiszczania należności”, w ramach tytułu VII rozdział 3 kodeksu celnego, stanowi:
 - „1. Jeżeli kwota należności nie została uiszczona w wyznaczonym terminie:a)

w celu zagwarantowania pokrycia tej kwoty organy celne mogą skorzystać z wszelkich możliwości istniejących w ramach obowiązujących przepisów, łącznie z przymusowym ściąganiem należności.

W ramach procedury tranzytu w odniesieniu do gwarantów mogą zostać przyjęte szczególne przepisy zgodnie z procedurą Komitetu;

- b) oprócz kwoty należności pobiera się odsetki za zwłokę. Stopa odsetek za zwłokę może być wyższa od stopy odsetek od kredytu, natomiast nie może być ona od niej niższa.

2. Organy celne mogą odstąpić od pobrania odsetek za zwłokę [...].”

- 7 Artykuł 243, znajdujący się w tytule VIII kodeksu celnego, zatytułowanym „Odwołania”, ma następujące brzmienie:

„1. Każda osoba ma prawo odwołać się od decyzji organów celnych w zakresie stosowania przepisów prawa celnego, która dotyczy bezpośrednio i indywidualnie tej osoby.

[...]

2. Odwołać można się:

- a) w pierwszej instancji – do organów celnych [...],
- b) w drugiej instancji – do niezależnej instytucji, którą może być organ wymiaru sprawiedliwości lub wyspecjalizowany organ równorzędny, zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwach członkowskich”.

CN

- 8 Pierwsza część CN zawiera przepisy wstępne. W ramach tej części, w sekcji I, poświęconej ogólnym regułom, wyodrębniona została część A, zatytułowana „Ogólne reguły interpretacji [CN]”, która stanowi:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

- 1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:
- 2. a) Wszelkie informacje o wyrobie zawarte w treści pozycji dotyczą wyrobu niekompletnego lub niegotowego, pod warunkiem że posiada on zasadniczy charakter wyrobu kompletnego lub gotowego. Informacje te dotyczą także wyrobu kompletnego lub gotowego (oraz wyrobu uważanego za taki w myśl postanowień niniejszej reguły), znajdującego się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym.
- b) Wszelkie informacje zawarte w treści pozycji o materiale lub substancji odnoszą się do tego materiału lub [tej] substancji bądź w stanie czystym, bądź w mieszaninie lub w połączeniu z innymi materiałami lub substancjami. Również każda informacja o wyrobach z określonego materiału lub substancji odnosi się także do wyrobów wykonanych w całości lub w części z tego materiału lub [tej] substancji. Klasyfikowanie wyrobów stanowiących mieszaniny lub składających się z różnych materiałów lub substancji należy ustalać według zasad określonych w regule 3.

[...]”.

- 9 CN oparta jest na zharmonizowanym systemie oznaczania i kodowania towarów opracowanym przez Światową Organizację Celną, z którego pochodzą sześciocyfrowe pozycje i podpozycje, a tylko cyfry siódma i ósma tworzą właściwe dla CN podpodziały. W drugiej części CN, zatytułowanej „Tabela stawek celnych”, zawarta jest klasyfikacja towarów według sekcji, działów, pozycji i podpozycji.
- 10 Sekcja XI CN zatytułowana jest „Materiały i artykuły włókiennicze”. Uwaga 7 w ramach tej sekcji ma następujące brzmienie:
- „W niniejszej sekcji wyrażenie »gotowe« oznacza artykuły:
- a) pocięte inaczej niż na kwadraty lub prostokąty;
 - b) wytworzone do stanu końcowego, gotowe do użytku (lub zaledwie wymagające rozdzielania przez pocięcie nitek działowych), bez zszywania lub innych operacji (na przykład niektóre ściereczki do kurzu, ręczniki, obrusy, chusty, narzuty);
 - c) obrębiane lub wykończane okrętką, lub wykończane frędzlami na dowolnym z brzegów, lecz z wyłączeniem materiałów, których cięte brzegi zostały zabezpieczone przed strzępieniem przez obrębianie lub innymi prostymi sposobami;
- [...]”.
- 11 Znajdujący się również w sekcji XI dział 54 CN, zatytułowany „Włókna ciągłe chemiczne; pasek i podobne z materiałów włókienniczych chemicznych”, zawiera między innymi pozycję 5407, opisującą „[t]kaniny z przędzy z włókna ciągłego syntetycznego, włącznie z tkaninami wykonanymi z materiałów objętych pozycją 5404”. Pozycja ta obejmuje między innymi kategorię „[p]ozostałe tkaniny, zawierające 85% masy lub więcej włókien ciągłych, z nylonu lub pozostałych poliamidów”, która zawiera między innymi podpozycję 5407 61, obejmującą „pozostałe tkaniny zawierające 85% masy lub więcej włókien ciągłych poliestrowych, nieteksturowanych”. Ta podpozycja zawiera z kolei między innymi podpozycję 5407 61 30: „barwione”.
- 12 Poddział I, zatytułowany „Pozostałe gotowe artykuły włókiennicze”, znajdujący się w sekcji XI w dziale 63 CN, zawiera między innymi pozycję 6303: „[f]iranki, zasłony (włącznie z draperiami); lambrekiny okienne lub łózkowe”. Pozycja ta dzieli się na dwie kategorie: „z dzianin” i „pozostałe”. Ta ostatnia kategoria zawiera między innymi podpozycję 6303 92: „z włókien syntetycznych”. Podpozycja ta dzieli się z kolei na dwie podpozycje, 6303 92 10 i 6303 92 90, odpowiednio: „z włóknin” i „pozostałe”.

Prawo bułgarskie

- 13 Artykuł 34 akapit trzeci Administratiwnoprosesualen kodeks (kodeksu postępowania administracyjnego) przewiduje, że „organy administracji umożliwiają stronom przedstawienie uwag w przedmiocie zebranych dowodów oraz twierdzeń wysuniętych w wyznaczonym terminie, który nie może przekraczać siedmiu dni. Strony mogą przedstawiać na piśmie wnioski i sprzeciwy”.
- 14 Zgodnie z art. 35 tego kodeksu indywidualny akt administracyjny wydawany jest po ustaleniu istotnych zdarzeń i okoliczności faktycznych oraz zbadaniu przedstawionych wyjaśnień i sprzeciwów zgłoszonych, w razie potrzeby, przez obywateli lub przez zainteresowane organy.
- 15 Zgodnie z art. 179 ust. 1 Graždanski procesualen kodeks (kodeksu postępowania cywilnego, zwanego dalej „GPK”) dokument urzędowy wystawiony przez urzędnika w ramach sprawowanej przez niego funkcji oraz w wymaganej formie i w wymaganym trybie stanowi dowód oświadczeń złożonych w jego obecności oraz dokonanych przez niego lub w jego obecności czynności.

- 16 Na mocy art. 297 GPK prawomocny wyrok wiąże sąd, który go wydał, oraz wszystkie inne sądy lub organy administracji.
- 17 Zgodnie z art. 302 GPK prawomocny wyrok sądu administracyjnego wiąże sąd cywilny w odniesieniu do ważności i zgodności z prawem aktu administracyjnego.
- 18 Zgodnie z art. 211 ust. 1 Zakon za mitnците (ustawy celnej, zwanej dalej „ZM”), jeżeli kwota należności celnych nie zostanie uiszczona w wyznaczonym terminie, organy celne wykorzystują wszystkie możliwości przyznane im w tej ustawie lub w każdym innym przepisie prawa, aby zapewnić zapłatę tej kwoty, w tym wydając administracyjne akty wykonawcze.
- 19 Zgodnie z art. 211a ZM „[d]ecyzje o przymusowym ściągnięciu należności publicznych na rzecz państwa są indywidualnymi aktami administracji wydawanymi przez dyrektora urzędu celnego obszaru geograficznego, na którym powstał nieopłacony terminowo dług celny; akty te stwierdzają wymagalność długu celnego i innych długów publicznych”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 20 W zgłoszeniu celnym z dnia 8 stycznia 2009 r. spółka Stoilow zgłosiła „materiały do produkcji żaluzji” w podpozycji CN 6303 92 10. Naliczone i zapłacone zostały należności celne w wysokości 7 598,56 lewów bułgarskich (BGN) i podatek od wartości dodanej w wysokości 23 544,53 BGN.
- 21 W celu skontrolowania tego zgłoszenia organy celne przeprowadziły w dniu 9 stycznia 2009 r. analizę laboratoryjną próbek, z której sporządzono protokół.
- 22 Organy celne uznały w świetle przeprowadzonej przez siebie analizy laboratoryjnej, że towary objęte tym zgłoszeniem nie mogły być zaklasyfikowane w ramach działu 63 CN. Z rewizji towarów wynikało, iż spełniały one warunki zaklasyfikowania w ramach działu 54 CN, a dokładniej w podpozycji 5407 61 30.
- 23 W tych okolicznościach decyzją z dnia 27 kwietnia 2009 r. (zwaną dalej „decyzją powiadamiającą”) Naczałnik na Mitnica Stoliczna powiadomił spółkę Stoilow o zaklasyfikowaniu towarów objętych zgłoszeniem celnym z dnia 8 stycznia 2009 r. w tej pozycji, co skutkowało podwyższeniem opłat celnych z 6,5% do 8% i zastosowaniem – na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1487/2005 z dnia 12 września 2005 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierającego tymczasowe cło nałożone na przywóz niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 240, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1087/2007 z dnia 18 września 2007 r. (Dz.U. L 246, s. 1) – ostatecznego cła antydumpingowego w wysokości 74,8%.
- 24 Na podstawie tej decyzji spółce Stoilow przyznano siedmiodniowy termin na dobrowolne uiszczenie należności publicznych wynoszących 1 211,37 BGN tytułem należności celnych, 82 372,82 BGN tytułem ceł antydumpingowych i 16 716,84 BGN tytułem podatku od wartości dodanej.
- 25 Spółka Stoilow wystąpiła do organów administracji o wydanie decyzji po ponownym rozpoznaniu sprawy, a następnie wniosła skargę do Administratiwen syd Sofija-grad (sądu administracyjnego w Sofii).
- 26 W międzyczasie, jako że spółka Stoilow nie uiszczała kwot wskazanych w decyzji powiadamiającej w wyznaczonym terminie, Naczałnik na Mitnica Stoliczna wydał decyzję nr 13 z dnia 7 sierpnia 2009 r. o przymusowym ściągnięciu należności skarbu państwa (zwaną dalej „decyzją o ściągnięciu należności”).

- 27 W dniu 11 września spółka Stoilow odwołała się od tej decyzji w trybie administracyjnym, żądając sporządzenia niezależnej ekspertyzy dotyczącej klasyfikacji opodatkowanych towarów. Z powodu braku terminowej odpowiedzi spółka Stoilow w dniu 7 października 2009 r. wniosła skargę będącą przedmiotem postępowania głównego bezpośrednio do Administratiwen syd Sofija-grad.
- 28 W dniu 14 października 2009 r. nadrzędny organ administracji, a mianowicie kierownik regionalnego urzędu celnego, oddalił odwołanie wniesione w dniu 11 września 2009 r. i odmówił przeprowadzenia żądanej ekspertyzy.
- 29 W wyroku z dnia 30 września 2010 r. Administratiwen syd Sofija-grad utrzymał w mocy decyzję powiadamiającą.
- 30 Spółka Stoilow wniosła skargę kasacyjną od tego wyroku do Wyrchowen administratiwen syd (najwyższego sądu administracyjnego). Skarga ta nie była jeszcze rozpoznana w dniu złożenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- 31 Według Administratiwen syd Sofija-grad sporne w postępowaniu głównym towary można zaklasyfikować na dwa sposoby, a mianowicie w działach 54 lub 63 CN. W celu wydania rozstrzygnięcia należy dokonać wykładni pojęcia „towaru gotowego” w rozumieniu uwagi 7 do działu 63 oraz pojęcia „tkaniny” zawartego w podpozycji CN 5407 61 30 CN.
- 32 Ponadto należy ocenić, czy ze względu na rozwiązanie przyjęte w wypadku pięciu innych zgłoszeń celnych dotyczących towarów takich jak towary sporne w postępowaniu głównym, złożonych przez spółkę Stoilow przed złożeniem spornego zgłoszenia i po nim, spółka ta może powoływać się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, po to by uzyskać zaklasyfikowanie towarów, których dotyczy postępowanie główne, w pozycji taryfowej 6303 92 10.
- 33 Poza tym, przypominając, iż to ostatnie zgłoszenie doprowadziło do dwóch odrębnych postępowań krajowych dotyczących tych samych okoliczności faktycznych i prawnych, sąd odsyłający uważa za niezbędne skierować do Trybunału pytanie dotyczące tego, który z aktów może być przedmiotem odwołania w świetle art. 243 ust. 1 kodeksu celnego.
- 34 Wreszcie należy zwrócić się o dokonanie wykładni art. 41 i 47 karty.
- 35 W tych okolicznościach Administratiwen syd Sofija-grad postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy dla celów klasyfikacji taryfowej według [CN] towary – [a mianowicie] zrolowane paski włókniny służące do produkcji żaluzji – należy [...] sklasyfikować w zależności od ich właściwości jako »tkaniny« w ramach kodu CN 5407 61 30, czy w ramach kodu CN 6303 92 10 zgodnie z ich jedynym przeznaczeniem, jakim jest produkcja żaluzji, przy czym należy uwzględnić:
- a) pojęcie »towarów gotowych« w rozumieniu uwagi 7 do sekcji XI, [zatytułowanej] »Materiały i artykuły włókiennicze«, [CN] w kontekście działu 63, [zatytułowanego] »Pozostałe gotowe artykuły włókiennicze; zestawy; odzież używana i używane artykuły włókiennicze; szmaty«, interpretowane w związku z art. 2 lit. a) ogólnych reguł interpretacji [CN] w odniesieniu do pojęcia »wyrobu niekompletnego lub niegotowego«, mając na uwadze przypadek wskazany w lit. c) rzeczonyj uwagi 7, jak również właściwości omawianego towaru i możliwość, że będzie z niego produkowany wyłącznie jeden produkt końcowy;
- b) kwestię, czy pojęcie »tkaniny« w dziale 54 podpozycji [CN] 5407 61 30 obejmuje w szczególności paski materiału, które posiadają ramy umocowane na dłuższych bokach i których jedynym produktem końcowym, zgodnie z ich przeznaczeniem, są żaluzje, mając na uwadze wyraźne wskazanie owego produktu w podpozycji [CN] 6303 92 10.

- 2) Czy istnieją podstawy, by przyjąć, że dla zgłaszającego i zobowiązanego w związku z przywozem towarów powstały uzasadnione oczekiwania w odniesieniu do klasyfikacji taryfowej towaru i że zgodnie z art. 71 ust. 2 [kodeksu celnego], oraz mając na uwadze zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, zastosowanie ma kod taryfowy podany w zgłoszeniu celnym, gdy w stanie faktycznym postępowania głównego w chwili oddawania zgłoszenia celnego miały miejsce następujące okoliczności:
- a) w zakresie dotyczącym wcześniejszego zgłoszenia celnego takich samych towarów w ramach tego samego kodu taryfowego organy celne, dokonując poświadczonej w protokole kontroli towarów obejmującej również kontrolę klasyfikacji taryfowej, nie pobrały próbek celem przeprowadzenia analizy i stwierdzono, że towary odpowiadały danym wskazanym w zgłoszeniu; oraz
 - b) po zwolnieniu towarów nie została przeprowadzona kontrola w przypadku pięciu wcześniejszych zgłoszeń celnych wskazujących takie same towary i ten sam kod taryfowy, spośród których niektóre zostały złożone przed datą sporządzenia protokołu kontroli celnej stwierdzającego prawidłowość kodu taryfowego, a niektóre po tej dacie?
- 3) Czy w kontekście poszanowania zasady prawomocności art. 243 ust. 1 [kodeksu celnego] należy interpretować w ten sposób, że odwołanie od aktu wydanego na podstawie art. 232 ust. 1 lit. a) tego [kodeksu] może zostać złożone jedynie wówczas, gdy ów akt został wydany ze względu na brak terminowej zapłaty, wraz z jego wydaniem określona zostaje kwota należności i na podstawie prawa krajowego danego państwa członkowskiego stanowi on tytuł egzekucyjny dla celów przymusowego ściągnięcia należności?
- 4) Czy art. 41 ust. 2 lit. a) i art. 47 [karty] należy interpretować w ten sposób, że gdy wniosek o przeprowadzenie środków dowodowych w drodze niezależnej opinii, złożony przez dłużnika po powiadomieniu go zgodnie z art. 221 ust. 1 [kodeksu celnego], nie został w sposób wyraźny rozstrzygnięty przez organ celny i nie został rozważony w uzasadnieniach późniejszych decyzji, ma miejsce nieodwracalne naruszenie prawa do dobrej administracji i prawa do obrony w postępowaniu administracyjnym, którego to naruszenia nie można usunąć w postępowaniu sądowym, ponieważ według zasad postępowania głównego osoba zainteresowana w okolicznościach danej sprawy ma jedynie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji możliwość wykazania swych zarzutów dotyczących klasyfikacji taryfowej poprzez zadanie pytań niezależnemu biegłemu?”.

W przedmiocie odesłania prejudycjalnego

- ³⁶ W świetle utrwalonego orzecznictwa procedura przewidziana w art. 267 TFUE jest instrumentem współpracy między Trybunałem i sądami krajowymi, dzięki któremu Trybunał dostarcza sądom krajowym elementów wykładni prawa Unii, które są im niezbędne do rozstrzygnięcia przedstawionych przed nimi sporów (zob. w szczególności wyroki: z dnia 16 lipca 1992 r. w sprawie C-83/91 Meilicke, Rec. s. I-4871, pkt 22; z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie C-370/12 Pringle, pkt 83).
- ³⁷ W ramach tej współpracy rozpatrujący spór sąd krajowy może w świetle szczególnych okoliczności sprawy najlepiej ocenić zarówno konieczność uzyskania orzeczenia w trybie prejudycjalnym dla możliwości orzeczenia przez niego w sprawie, jak i znaczenie przedstawionych Trybunałowi pytań dla sprawy (zob. podobnie w szczególności wyroki: z dnia 16 lipca 1992 r. w sprawie C-343/90 Lourenço Dias, Rec. s. I-4673, pkt 15; z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-152/03 Ritter-Coulais, Zb.Orz. s. I-1711, pkt 14).

- 38 Niemniej jednak to do Trybunału należy zbadanie w razie potrzeby warunków, w jakich sąd krajowy przedstawił wniosek w celu stwierdzenia swej właściwości, a zwłaszcza w celu ustalenia, czy wykładnia prawa Unii będąca przedmiotem danego wniosku pozostaje w związku ze stanem faktycznym i z przedmiotem postępowania głównego, tak by Trybunał nie był zmuszony do wydawania opinii o charakterze doradczym, dotyczących zagadnień ogólnych lub hipotetycznych (zob. w szczególności podobnie wyroki: z dnia 16 grudnia 1981 r. w sprawie 244/80 Foglia, Rec. s. 3045, pkt 18, 21; a także z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-167/01 Inspire Art, Rec. s. I-10155, pkt 45). Jeżeli okaże się, iż przedstawione pytanie w sposób oczywisty nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym, Trybunał będzie zmuszony do umorzenia postępowania (zob. w szczególności ww. wyroki: w sprawie Lourenço Dias, pkt 20; w sprawie Ritter-Coulais, pkt 15 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 39 Tymczasem w niniejszej sprawie z przedłożonych Trybunałowi uwag na piśmie i z odpowiedzi na skierowany przez Trybunał do sądu odsyłającego wniosek o udzielenie wyjaśnień wynika, że w wyroku z dnia 5 lipca 2012 r. Wyrchowen administratiwen syd uchylił orzeczenie, o którym mowa w pkt 29 niniejszego wyroku, oraz decyzję powiadamiającą.
- 40 Zgodnie z wyjaśnieniami dostarczonymi przez sąd odsyłający w odpowiedzi na wniosek o udzielenie wyjaśnień w przedmiocie wpływu uchylenia decyzji powiadamiającej na spór w postępowaniu głównym, i jak wynika z brzmienia tego wyroku, który załączono do owej odpowiedzi, Wyrchowen administratiwen syd orzekł między innymi, iż klasyfikacja taryfowa przyjęta przez Naczałnik na Mitnica Stoliczna potwierdzona przez Administratiwen syd Sofija-grad była błędna w świetle dowodów i opinii włączonych do akt. W tym względzie Wyrchowen administratiwen syd uznał, że okoliczności uwzględnione przez Administratiwen syd Sofija-grad nie były poparte przedstawionymi dowodami ani wnioskami zawartymi w sprawozdaniu biegłego sądowego.
- 41 We wspomnianej odpowiedzi sąd odsyłający wskazał również, że spoczywa na nim zadanie zapewnienia przestrzegania przepisów proceduralnych warunkujących zgodność z prawem decyzji o ściąganiu należności, w tym między innymi przepisu dotyczącego zawiadomienia o istnieniu „nieopłaconego długu”, w rozumieniu art. 211 ZM, w drodze decyzji powiadamiającej.
- 42 Podczas rozprawy przed Trybunałem Naczałnik na Mitnica Stoliczna przyznał, że decyzja powiadamiająca przestała istnieć w bułgarskim porządku prawnym z powodu jej uchylenia przez Wyrchowen administratiwen syd.
- 43 Ponadto w trakcie tej samej rozprawy spółka Stoilow powołała się na decyzję kończącą ściąganie należności publicznych wydaną przez organ wykonawczy władzy publicznej w dniu 24 września 2012 r. Decyzja ta zakończyła postępowanie w sprawie przymusowego ściągania należności wszczęte zgodnie z decyzją o ściąganiu należności. Naczałnik na Mitnica Stoliczna nie zaprzeczył istnieniu tej decyzji, kwestionując jednocześnie jej ważność.
- 44 W tych okolicznościach, niezależnie od tego, czy postępowanie w sprawie przymusowego ściągania należności wszczęte zgodnie z decyzją o ściąganiu należności zostało zakończone, z powyższych rozważań wynika, że w każdym razie, jak wskazał rzecznik generalny w pkt 16 opinii, sąd odsyłający nie będzie już wezwany, w celu rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym, do wyrokowania z uwzględnieniem odpowiedzi Trybunału na zadane pytania, w wypadku gdyby Trybunał odpowiedział na te pytania.
- 45 Jak bowiem wskazał sąd odsyłający w odpowiedzi na skierowany do niego przez Trybunał wniosek o udzielenie wyjaśnień, decyzja powiadamiająca została w całości uchylona przez Wyrchowen administratiwen syd, a jej istnienie stanowi – jak wskazano już w pkt 41 niniejszego wyroku – przesłankę proceduralną dla wydania decyzji o ściąganiu należności.

- 46 W tych okolicznościach należy uznać, że niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przestał dotyczyć wykładni prawa Unii obiektywnie potrzebnej sądowi odsyłającemu do wydania orzeczenia (zob. analogicznie w szczególności wyrok z dnia 9 października 1997 r. w sprawie C-291/96 Grado i Bashir, Rec. s. I-5531, pkt 16). Wniosek ten zatem ze względu na bezprzedmiotowość nie pozwala na wywiedzenie elementów wykładni prawa Unii, które sąd odsyłający mógłby w sposób użyteczny zastosować dla rozstrzygnięcia – w świetle tego prawa – toczącego się przed nim sporu (zob. w szczególności podobnie wyrok z dnia 16 września 1982 r. w sprawie 132/81 Vlaeminck, Rec. s. 2953, pkt 13).
- 47 Sąd odsyłający w swej odpowiedzi na skierowany do niego przez Trybunał wniosek o udzielenie wyjaśnień w odniesieniu do wpływu uchylenia decyzji powiadamiającej na spór w postępowaniu głównym rzeczywiście uznał, że organy celne mogą wydawać nowe decyzje o tej samej treści co decyzje powiadamiające i decyzje o ściągnięciu należności. Niemniej jednak nawet zakładając, że w dalszym ciągu tak jest, pomimo wyroku Wyrchowen administratiwen syd z dnia 5 lipca 2012 r., należy stwierdzić, że udzielenie odpowiedzi na pytania zadane w takich warunkach sprowadzałoby się do wydania opinii o charakterze doradczym, dotyczącej zagadnień hipotetycznych, z naruszeniem zadania wyznaczonego Trybunałowi w ramach współpracy sądowej ustanowionej w art. 267 TFUE (zob. podobnie wyrok z dnia 3 lutego 1983 r. w sprawie 149/82 Robards, Rec. s. 171, pkt 19; ww. wyrok w sprawie Meilicke, pkt 25; wyrok z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie C-451/99 Cura Anlagen, Rec. s. I-3193, pkt 26).
- 48 W świetle ogółu powyższych rozważań należy stwierdzić, że nie ma potrzeby odpowiadać na pytania zadane przez sąd odsyłający.

W przedmiocie kosztów

- 49 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) postanawia, co następuje:

Nie ma potrzeby odpowiadać na pytania zadane przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria).

Podpisy